

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2016)0433

Sprawozdanie roczne Europejskiego Banku Centralnego za rok 2015

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie sprawozdania rocznego Europejskiego Banku Centralnego za rok 2015 (2016/2063(INI))

(2018/C 224/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Banku Centralnego za rok 2015,
  - uwzględniając art. 284 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
  - uwzględniając art. 123 ust. 1 TFUE,
  - uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, szczególnie jego art. 15,
  - uwzględniając art. 132 ust. 1 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0302/2016),
- A. mając na uwadze, że odnosząc się do ewentualnego wycofania się Wielkiej Brytanii z UE, prezes Mario Draghi słusznie stwierdził, że „to, jak ucierpią perspektywy gospodarcze, będzie zależało od harmonogramu, przebiegu i ostatecznego wyniku przyszłych negocjacji. Gospodarka strefy euro jest nadal odporna, ale ze względu na brak pewności nasz scenariusz podstawowy jest wciąż obciążony ryzykiem”; powiedział także, że „niezależnie od rodzaju stosunków umownych powstałych między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem należy bezwzględnie zapewnić przestrzeganie integralności jednolitego rynku. Każdy wynik powinien gwarantować, że wszyscy uczestnicy podlegają takim samym zasadom”;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z najnowszą wiosenną prognozą Komisji w strefie euro oczekuje się niewielkiego i nierównomiernego pod względem geograficznym realnego wzrostu – 1,6 % w 2016 r. i 1,8 % w 2017 r., po wzroście w wysokości 1,7 % w 2015 r.;
- C. mając na uwadze, że według tej samej prognozy nastąpi spadek bezrobocia w strefie euro, z 10,9 % na koniec 2015 r. do 9,9 % na koniec 2017 r.; mając na uwadze, że rozbieżności między wysokością stopy bezrobocia w państwach członkowskich nadal rosły w 2015 r. i mieściły się w przedziale od 4,6 % w Niemczech do 24,9 % w Grecji;
- D. mając na uwadze, że według tej samej prognozy deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w strefie euro stopniowo spadnie z 2,1 % w 2015 r. do 1,9 % w 2016 r. i 1,6 % w 2017 r., a wskaźnik zadłużenia ma także spaść po raz pierwszy od rozpoczęcia kryzysu, chociaż nadal następujące cztery kraje strefy euro są objęte przez Komisję procedurą nadmiernego deficytu: Francja, Hiszpania, Grecja i Portugalia; mając na uwadze, że Cypr, Irlandia i Słowenia dzięki programom makroekonomicznym z powodzeniem zmniejszyły swój deficyt poniżej wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB;

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

- E. mając na uwadze, że według tej samej prognozy dla strefy euro oczekuje się nadwyżki zewnętrznej w wysokości ok. 3 % PKB w 2016 r. oraz takiej samej w 2017 r.; mając na uwadze możliwe negatywne skutki dla bilansu handlowego zarówno UE, jak i Zjednoczonego Królestwa spowodowane przez twarde Brexit, jako że Zjednoczone Królestwo jest jednym z głównych partnerów handlowych strefy euro;
- F. mając na uwadze, że art. 127 ust. 5 TFUE zobowiązuje Europejski System Banków Centralnych do przyczyniania się do stabilności systemu finansowego;
- G. mając na uwadze, że art. 127 ust. 2 TFUE zobowiązuje Europejski System Banków Centralnych do „popierania należytego funkcjonowania systemów płatniczych”;
- H. mając na uwadze, że według prognozy EBC z września 2016 r. średnia stopa inflacji w strefie euro, będąca na poziomie zero w 2015 r., pozostanie blisko tego poziomu (0,2 %) w roku 2016 i osiągnie 1,2 % w roku 2017 oraz 1,6 % w roku 2018; mając na uwadze, że niską stopę inflacji w poprzednich latach można wyjaśnić m.in. przede wszystkim niskimi cenami energii;
- I. mając na uwadze, że cel inflacyjny staje się coraz trudniejszy do osiągnięcia ze względu na konsolidację zmian demograficznych, utrzymujące się niskie ceny energii i istotny wpływ globalizacji handlu i finansów na społeczeństwa europejskie cierpiące z powodu wysokiego bezrobocia; mając na uwadze, że presja deflacyjna przyczynia się do braku inwestycji i słabego zagregowanego popytu;
- J. mając na uwadze, że w marcu 2015 r. EBC rozpoczął program rozszerzonych zakupów aktywów na kwotę 1,1 bln EUR, który początkowo miał być prowadzony do września 2016 r.;
- K. mając na uwadze, że program ten został unowocześniony, a skup aktywów ma być prowadzony do marca 2017 r. na łączną kwotę, która powinna oscylować wokół 1,7 bln EUR, a ponadto wykaz kwalifikowalnych aktywów został rozszerzony w celu objęcia nim obligacji przedsiębiorstw niefinansowych oraz podmiotów publicznych szczebla niższego niż państwowy; mając na uwadze, że pojawiły się obawy, że bilans EBC zawiera rosnący poziom ryzyka;
- L. mając na uwadze, że EBC kupił 19 094 mln EUR w papierach wartościowych zabezpieczonych aktywami (ABS) od początku programu zakupu;
- M. mając na uwadze, że w marcu 2016 r. EBC bardziej poluzował swoją politykę pieniężną, obniżając swoje kluczowe stopy interwencyjne do niespotykanego wcześniej poziomu, a w przypadku podstawowych operacji refinansujących i depozytów aż do, odpowiednio, 0 % i 0,40 %; mając na uwadze, że EBC tworzy zachęty do udzielania kredytów przez banki i przeprowadza w tym celu kolejną serię ukierunkowanych dłuższych operacji refinansujących (TLTRO-II);
- N. mając na uwadze, że według EBC ustanowienie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (SSM) miało na celu spójne stosowanie nadzoru mikroostrożnościowego i egzekwowanie związanych z nim przepisów w całej strefie euro, tak aby zapewnić równe warunki działania dla operacji bankowych i nałożenia obowiązku stosowania metodyki wspólnej oceny (SREP);
- O. mając na uwadze, że prezes EBC stale podkreśla pilny charakter bardzo potrzebnych reform strukturalnych w strefie euro;
- P. mając na uwadze, że EBC wspiera ramy prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji oraz wynikające z niej zmniejszone wymogi kapitałowe, które nadadzą nowej dynamiki zarówno rynkom sekurytyzacji, jak i finansowaniu realnego sektora gospodarki;
- Q. mając na uwadze, że w art. 123 TFUE i art. 21 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego zakazuje się finansowania rządów ze środków banku centralnego;

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

1. podkreśla, że strefa euro wciąż odczuwa negatywne skutki wysokiego poziomu bezrobocia, zbyt niskiej inflacji i znacznych zaburzeń równowagi makroekonomicznej, w tym zaburzeń równowagi rachunku obrotów bieżących oraz że strefa euro boryka się ponadto z bardzo niskim poziomem wzrostu wydajności, co jest spowodowane brakiem inwestycji (10 punktów procentowych mniej niż przed kryzysem), brakiem reform strukturalnych i słabym popytem wewnętrznym; zauważa, że wysoki poziom długu publicznego, a zwłaszcza duża liczba kredytów zagrożonych oraz ciągle niedokapitalizowany sektor bankowy w niektórych państwach członkowskich wciąż wpływają na rozdrobnienie rynku finansowego strefy euro, ograniczając tym samym pole manewru do wspierania najsłabszych gospodarek; podkreśla, że tylko sprawna polityka budżetowa i społecznie wyważone reformy strukturalne ukierunkowane na zwiększanie wydajności powodują trwale pozytywny rozwój gospodarczy w tych państwach członkowskich;
2. przypomina o federalnym charakterze Europejskiego Banku Centralnego, w którym poszczególne państwa członkowskie nie mają prawa weta, co umożliwiło podjęcie zdecydowanych kroków w obliczu kryzysu;
3. przyznaje, że w obliczu tak bardzo złożonego środowiska i ryzyka długiego okresu niskiej inflacji nadzwyczajne środki przyjęte przez EBC w celu podniesienia inflacji ponownie do celu średniookresowego w wysokości 2 % były zgodne z zakresem jego mandatu, zgodnie z art. 127 TFUE, a zatem nie były nielegalne⁽¹⁾; zwraca uwagę, że od momentu zainicjowania programu rozszerzonych zakupów aktywów w marcu 2015 r. i dzięki programom ukierunkowanym długoterminowych operacji refinansujących ukierunkowanym na realną gospodarkę nieznacznie polepszyły się warunki finansowe, które wspierały ożywienie kredytowania przedsiębiorstw i gospodarstw domowych w strefie euro; zauważa, że te środki przyczyniły się także do zmniejszenia się spreadów obligacji rządowych niektórych państw należących do strefy euro; zauważa, że to polepszenie sytuacji nie wpłynęło w równym stopniu na państwa członkowskie oraz że zapotrzebowanie na kredyty w niektórych państwach członkowskich utrzymuje się na niskim poziomie;
4. podkreśla, że w czerwcu 2016 r. EBC rozpoczął nową serię czterech ukierunkowanych dłuższych operacji refinansujących (TLTRO); zwraca uwagę, że struktura zachęt w ramach tego programu zmieniła się w stosunku do oryginalnej TLTRO, ponieważ niektóre banki będą w stanie pożyczać pieniądze z oprocentowaniem ujemnym, nawet jeśli nie zwiększą one poziomu kapitału dłużnego netto dla gospodarki realnej;
5. wyraża zaniepokojenie faktem, że oferując płynność przy ujemnym oprocentowaniu przy jednoczesnym znoszeniu wymogów dotyczących zwrotu funduszy przez banki w sytuacji, gdy nie osiągną one kredytowego poziomu odniesienia, EBC osłabia związek między zapewnianiem płynności banku centralnego a udzielaniem pożyczek dla gospodarki realnej, który był centralnym elementem koncepcji TLTRO;
6. z zadowoleniem przyjmuje ogłoszoną w lipcu 2012 r. kategoryczną deklarację Europejskiego Banku Centralnego, w której zapowiedziano, że „zrobi on wszystko, co w jego mocy”, aby bronić euro, co miało kluczowe znaczenie dla zapewnienia stabilności finansowej strefy euro;
7. uważa, że program rozszerzonych zakupów aktywów miałby jeszcze większy wpływ na gospodarkę europejską, gdyby towarzyszyły mu skuteczne i zrównoważone pod względem społecznym reformy strukturalne mające na celu zwiększenie konkurencyjności gospodarki europejskiej i gdyby miał wyższy udział w zakupach obligacji EBI, w szczególności związanych z m. in. TEN-T i TEN-E (projekty o potwierdzonej europejskiej wartości dodanej z punktu widzenia społeczeństwa i gospodarki) i z kredytami sekurytyzowanymi MŚP; wzywa EBC do opracowania studium analizującego, jaki byłby wpływ programu rozszerzonych zakupów aktywów, gdyby EBC był w stanie kupować dług publiczny państw członkowskich bezpośrednio związany z inwestycjami oraz wydatkami na badania naukowe na rynkach wtórnych; jest zaniepokojony, że bezwarunkowe nabywanie obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa niefinansowe w ramach programu skupu obligacji w sektorze przedsiębiorstw, które mogłyby być uzasadnione w obecnych okolicznościach, może powodować zakłócenia;
8. zgadza się z prezesem EBC Mario Draghim, że sama tylko jednolita polityka monetarna nie może stymulować zagregowanego popytu, o ile nie jest uzupełniona racjonalną polityką fiskalną i ambitnymi i zrównoważonymi pod względem społecznym programami reform strukturalnych na szczeblu państw członkowskich; przypomina, że priorytetowym celem EBC, w ramach uprawnień określonych w prawie pierwotnym wynikającym z traktatów UE jest utrzymanie stabilności cen, aby zagwarantować stabilne warunki sprzyjające inwestycjom; uważa, że sama tylko polityka pieniężna nie jest odpowiednim instrumentem, aby rozwiązać problemy strukturalne gospodarki europejskiej; podkreśla, że również oczekiwana poprawa koniunktury nie może zastąpić niezbędnych reform strukturalnych; zwraca uwagę na niedawne badania oraz dyskusje dotyczące prawdopodobnego spadku neutralnych stóp procentowych na całym świecie w ostatnim dziesięcioleciu; zwraca uwagę, że taki stan rzeczy przełoży się na bardziej ograniczoną i mniej skuteczną politykę pieniężną, gdyż częściej będzie się wiązać z ryzykiem zejścia na poziom zerowej granicy nominalnych stóp procentowych;

⁽¹⁾ Jak ostatnio podkreślił Europejski Trybunał Sprawiedliwości, a także w orzeczeniu niemieckiego Federalnego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 czerwca 2016 r.

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

9. zgadza się, że należycie funkcjonujący, zróżnicowany i zintegrowany rynek finansowy przyczyniałaby się do wspierania kanałów transmisji jednolitej polityki pieniężnej; apeluje w tym kontekście o stopniowe ukończenie i pełne wdrożenie budowy unii bankowej oraz o zapewnienie pełnego przestrzegania przez państwa członkowskie związanego z nią prawodawstwa, a także o budowanie unii rynków kapitałowych, gdyż byłby to decydujący krok w stronę zwiększenia skuteczności jednolitej polityki pieniężnej oraz łagodzenia ryzyka wynikającego ze wstrząsu w sektorze finansowym; uważa za kwestię zasadniczej wagi, aby rozwiązać kwestię pożyczek zagrożonych w krajowych sektorach bankowych, które w największym stopniu doświadczają tego problemu, w celu przywrócenia należytej transmisji polityki pieniężnej w całej strefie;

10. podkreśla, że strukturalne i zrównoważone społecznie reformy gospodarki i rynku pracy powinny również w pełni uwzględniać niedobory demograficzne w Europie, aby uporać się z presją deflacyjną i stworzyć zachęty do bardziej zrównoważonej struktury demograficznej, co pomogłoby utrzymać cel inflacyjny wynoszący około 2%; wskazuje na ryzyko wystąpienia negatywnych oczekiwań inwestycyjnych w przypadku niekorzystnych tendencji demograficznych;

11. zauważa jednak, że chociaż wpływ, ryzyko i efekty uboczne niekonwencjonalnych środków są istotne, zwłaszcza w odniesieniu do warunków finansowania dla banków peryferyjnych, inflacja prawdopodobnie nie osiągnie średniookresowego celu 2% w roku 2017; zauważa, że obecne ożywienie rynku pożyczek bankowych i pożyczek z rynku jest nierównomiernie rozłożone pod względem geograficznym w poszczególnych państwach członkowskich i nie przyniosło dotychczas w pełni oczekiwanych w zakresie istniejących braków inwestycyjnych w strefie euro; podkreśla, że nie tylko brak dostępu do środków finansowych, lecz również niewielki popyt na kredyty są przyczynami braku inwestycji, oraz że konieczne jest promowanie reform strukturalnych, które bezpośrednio ułatwiają inwestowanie i tworzenie miejsc pracy; zwraca uwagę na spadek dostępności aktywów wysokiej jakości, które są uznane na szczeblu międzynarodowym przez inwestorów instytucjonalnych;

12. podkreśla, że choć wpływ na gospodarkę realną był bardzo ograniczony, banki mogły uzyskać finansowanie praktycznie bez żadnych kosztów lub bardzo niskim kosztem, co bezpośrednio przełożyło się na wsparcie bilansów tych banków; ubolewa nad tym, że wielkość tego wsparcia, mimo że stanowi ono wyraźny fiskalny efekt uboczny polityki pieniężnej, nie jest monitorowana ani podawana do publicznej wiadomości, a sam fakt ani sposób inwestowania tego wsparcia nie podlega ścisłym warunkom; domaga się, aby wszelkim tego rodzaju nadzwyczajnym środkiem towarzyszyły środki ograniczające zakłócenia na rynkach i w gospodarce;

13. ubolewa nad istniejącymi – choć stopniowo zmniejszającymi się – różnicami między stawkami oprocentowania kredytów przyznawanych MŚP a stawkami oprocentowania kredytów przyznawanych większym przedsiębiorstwom, między oprocentowaniem małych i dużych kredytów, a także między warunkami udzielania kredytów dla MŚP znajdujących się w różnych krajach strefy euro, zwracając jednocześnie uwagę, że polityka pieniężna ma ograniczone pole działania w tym zakresie; podkreśla, że ciągła potrzeba dostosowywania bilansów banków ma między wpływ na dostępność kredytów dla MŚP w niektórych państwach członkowskich; podkreśla ponadto ryzyko możliwych dalszych zakłóceń konkurencji wskutek zakupu przez EBC obligacji dużych przedsiębiorstw działających na rynku kapitałowym, w którym kryteria kwalifikowalności nie powinny powodować dalszych zakłóceń, zwłaszcza biorąc pod uwagę ryzyko, i z którego to zakupu MŚP nie powinny być wyłączone;

14. podkreśla, że długi okres niskiej inflacji może zmniejszyć rentowność banków, zwłaszcza jeżeli nie dostosują one swoich modeli biznesowych, i może stwarzać potencjalne zagrożenie, w szczególności w odniesieniu do prywatnych oszczędności oraz funduszy emerytalnych i ubezpieczeniowych; ostrzega, że spadek rentowności banków może osłabić chęć rozwijania działalności pożyczkowej; wskazuje szczególnie na negatywny wpływ takiej polityki stóp procentowych na banki i kasy oszczędnościowe lokalne i regionalne przy niewielkim finansowaniu z rynków finansowych oraz na ryzyko w sektorze ubezpieczeń i emerytur; apeluje w związku z tym o szczególne i nieustanne monitorowanie narzędzia, którym są ujemne stopy procentowe, a także procesu jego wdrażania i wywoływanych przez nie o skutków; podkreśla konieczność odpowiedniego, ostrożnego i terminowego zarządzania stopniowym wycofywaniem się z polityki bardzo niskich (ujemnych) stóp procentowych;

15. rozumie, dlaczego EBC wdrożył politykę ujemnych stóp procentowych, ale podkreśla swoje zaniepokojenie ewentualnymi skutkami ujemnych stóp procentowych dla klientów indywidualnych i równowagi finansowej systemów emerytalnych oraz w odniesieniu do pojawienia się baniek spekulacyjnych cen aktywów; wykazuje zaniepokojenie faktem, że odsetki od oszczędności długoterminowych w niektórych państwach członkowskich są niższe od wskaźników inflacji; uważa, że z uwagi na trendy demograficzne i kulturowe preferencje w zakresie oszczędzania, te negatywne skutki dla przychodów mogą doprowadzić do wzrostu stopy oszczędności gospodarstw domowych, które mogłyby być ze szkodą dla popytu wewnętrznego w strefie euro; ostrzega, że biorąc pod uwagę sztywność w obniżaniu oprocentowania depozytów, korzyści wynikające z dalszego przesuwania w stronę coraz bardziej ujemnych wartości stóp procentowych stosowanych do depozytów w EBC mogłyby być ograniczone;

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

16. jest nadal zaniepokojony utrzymującymi się wysokimi poziomami aktywów nierynkowych i papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami wśród zabezpieczeń operacji refinansujących Eurosystemu; ponownie zwraca się do EBC o przedstawienie informacji, które banki centralne przyjęły takie papiery wartościowe, jak również o ujawnienie metod wyceny stosowanych do takich aktywów; podkreśla, że ujawnienie tych informacji byłoby korzystne z punktu widzenia kontroli parlamentarnej nad realizacją zadań nadzorczych powierzonych EBC;

17. zwraca się do EBC o przeanalizowanie, w jaki sposób transmisja polityki pieniężnej różni się w państwach członkowskich o scentralizowanym i skoncentrowanym sektorze bankowym od tych z bardziej różnorodną siecią banków lokalnych i regionalnych, jak również między krajami, które w większym stopniu polegają na bankach i rynkach kapitałowych przy finansowaniu gospodarki;

18. zwraca się do EBC o dokonanie uważnej oceny ryzyka pojawienia się w przyszłości baniek spekulacyjnych na rynku nieruchomości ze względu na jego politykę bardzo niskich (ujemnych) stóp procentowych, zwłaszcza w obliczu znacznego wzrostu wolumenów kredytów i nieproporcjonalnie wysokich cen w branży nieruchomości, szczególnie w niektórych dużych miastach, oraz jest zdania, że EBC, wraz z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ERRS), powinien przedstawić wnioski do opracowania konkretnych makroostrożnościowych zaleceń w tej kwestii;

19. popiera ocenę EBC, zgodnie z którą w obecnym pakiecie CRD IV/CRR brakuje niektórych środków, które również mogłyby skutecznie przeciwdziałać konkretnym typom ryzyka systemowego, takich jak (i) różne środki po stronie aktywów, w tym stosowanie maksymalnych dopuszczalnych wartości współczynnika pokrycia należności zabezpieczeniem, współczynnika wartości kredytu do dochodu lub współczynnika dochodów przeznaczanych na obsługę zadłużenia oraz (ii) wprowadzenie różnych dopuszczalnych wartości narażenia niepodlegających obecnej definicji dużej ekspozycji; wzywa Komisję do zbadania konieczności przedstawienia wniosków ustawodawczych w tym względzie; zauważa, że niektóre z tych środków mogłyby zostać już włączone w kontekst trwających prac legislacyjnych nad wnioskiem EDIS;

20. zwraca uwagę, że jak wynika z roli, którą odegrał EBC w zapewnianiu płynności dla Grecji w czerwcu 2015 r., oraz z ujawnionych rozmów Rady Gubernatorów EBC na temat wypłacalności banków cypryjskich, w koncepcji „niewypłacalności” leżącej u podstaw zapewnienia płynności banku centralnego na potrzeby instytucji w strefie euro brakuje wystarczającego poziomu jasności i pewności prawa, gdyż EBC w poprzednich latach naprzemiennie odnosił się do statycznej koncepcji wypłacalności (czy dany bank przestrzega minimalnych wymogów kapitałowych w określonym punkcie czasowym) albo do koncepcji dynamicznej opartej na perspektywicznych scenariuszach testów warunków skrajnych w celu uzasadnienia kontynuacji lub ograniczenia świadczenia awaryjnego wsparcia płynnościowego; podkreśla, że należy zlikwidować ten brak jasności, aby zagwarantować pewność prawa i przyczynić się do zapewnienia stabilności finansowej;

21. zauważa uznanie przez kierownictwo EBC istnienia redystrybucyjnych skutków polityki EBC mających wpływ na poziom nierówności, oraz przyjmuje do wiadomości ocenę EBC, iż obniżanie kosztów kredytu dla obywateli i MŚP, przy jednoczesnym zwiększeniu zatrudnienia w strefie euro, mogłyby częściowo zrekompensować te skutki redystrybucyjne;

22. zauważa, że program rozszerzonych zakupów aktywów EBC spowodował obniżenie rentowności obligacji w większości państw członkowskich do niespotykanego wcześniej poziomu; ostrzega przed ryzykiem zbyt wysokich wycen na rynkach obligacji, co byłoby trudne do opanowania, jeżeli stopy procentowe zaczną ponownie rosnać przy braku wystarczająco znaczącego ożywienia gospodarczego, zwłaszcza dla krajów objętych procedurą nadmiernego deficytu lub z wysokim poziomem zadłużenia; zwraca uwagę, że nagłe odwrócenie stóp procentowych z obecnych niskich poziomów wzdłuż krzywej rentowności niesie z sobą znaczące ryzyko rynkowe dla instytucji finansowych posiadających znaczący odsetek instrumentów finansowych wycenionych według wartości rynkowej;

23. podkreśla określone przez Trybunał Sprawiedliwości warunki wstępne, które muszą zostać spełnione w przypadku każdego zakupu przez Europejski System Banków Centralnych (ESBC) obligacji państwowych państw członkowskich strefy euro na rynku wtórnym:

- nie ogłasza się zakupu,
- wielkość zakupu jest od samego początku ograniczona,
- obowiązuje minimalny okres między emisją obligacji państwowych a ich zakupem przez ESBC, który to okres jest od samego początku jasno określony, co zapobiega zniekształcaniu warunków emisji,
- ESBC nabywa wyłącznie obligacje państwowe tych państw członkowskich, które posiadają dostęp do rynku obligacji umożliwiający finansowanie takich obligacji,

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

- zakupione obligacje są jedynie w wyjątkowych przypadkach utrzymywane do terminu wymagalności, a zakupy zostają ograniczone lub zawieszane, przy czym zakupione obligacje są odsprzedawane, jeśli dalsza interwencja staje się zbędna;
24. uwzględnia fakt, że niektóre państwa członkowskie mogą korzystać z polityki bardzo niskich (ujemnych) stóp procentowych do odraczania niezbędnych reform strukturalnych i konsolidacji ich pierwotnego deficytu publicznego, szczególnie na poziomie centralnym, i przypomina w tym kontekście o obowiązkach istniejących w ramach paktu stabilności i wzrostu; uznaje, że jednym z powodów przyczyniających się do nadwyżki budżetowej w niektórych państwach członkowskich były ujemne stopy oprocentowania ich długu publicznego; podkreśla, że krajowa polityka gospodarcza powinna być koordynowana, zwłaszcza w strefie euro; podkreśla, że nieunikniony proces odchodzenia od niekonwencjonalnej polityki pieniężnej będzie bardzo złożony i będzie musiał zostać starannie zaplanowany w celu uniknięcia negatywnych wstrząsów na rynkach finansowych;
25. z zadowoleniem przyjmuje publikację protokołu posiedzenia Rady, jak też decyzję o ujawnieniu umów w sprawie aktywów finansowych netto pomiędzy EBC a krajowymi bankami centralnymi; zachęca EBC do kontynuowania przejrzystości; przypomina EBC, że polityka zawierania umów o pracę musi być zgodna z najlepszymi praktykami;
26. przypomina, że niezależność Europejskiego Banku Centralnego w prowadzeniu polityki monetarnej przewidziana w art. 130 TFUE jest niezbędna do realizacji celu zabezpieczenia stabilności cen; wzywa wszystkie rządy, by unikały wydawania oświadczeń kwestionujących rolę pełnioną przez instytucję w ramach jej mandatu;
27. wzywa Europejski Bank Centralny, by w ramach powierzonych mu zadań w zakresie nadzoru bankowego poświęcił szczególną uwagę zasadzie proporcjonalności;
28. przypomina o podziale zadań między Europejskim Bankiem Centralnym i Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EUNB); podkreśla, że EBC nie powinien stać się podmiotem ustanawiającym de facto standardy dla banków nieobjętych Jednolitym Mechanizmem Nadzorczym;
29. przyjmuje do wiadomości, że dnia 18 maja 2016 r. Rada Prezesów Europejskiego Banku Centralnego przyjęła rozporządzenie wdrażające bazę statystycznych danych granularnych na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej kredytów – AnaCredit; wzywa EBC i krajowe banki centralne do pozostawiania jak największej swobody działania przy wdrażaniu bazy AnaCredit;
30. wzywa EBC, by rozpoczął prace nad ewentualnymi kolejnymi poziomami bazy AnaCredit wyłącznie po konsultacjach społecznych, przy całkowitym zaangażowaniu Parlamentu Europejskiego i przy szczególnym uwzględnieniu zasady proporcjonalności;
31. zauważa z zaniepokojeniem, że w strefie euro ponownie pojawiają się zaburzenia równowagi w systemie TARGET 2 pomimo zmniejszenia nierównowagi zewnętrznej wskazującej na stały odpływ kapitału z peryferii strefy euro;
32. przypomina, że dialog monetarny jest istotny dla zapewnienia przejrzystości polityki pieniężnej wobec Parlamentu i opinii publicznej;
33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.
-